

ΑΠΟ ΤΑΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΟΥ

Το Θέλω σημαίνει Δημιουργῶ.

*

Γιὰ νὰ ἥνε ἡ θέλησις ἀγγελιοφόρος χαρᾶς, πρέπει νὰ οιβύνῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἐκδικήσεως καὶ νὰ δαμάζῃ τὸ ἄγριο τρῆξιμο τῶν δοντιῶν ποὺ ἔμπνεει ἡ ἀθλιότης τῆς Ζωῆς.

*

Ἡ δικαιοσύνη τῆς αἰώνιότητος ἔγκειται εἰς τὸ νὰ καταβροχθῖει ὁ χρόνος τὰ τέκνα του γιὰ νὰ δημιουργῇ τελειότερα.

*

Στὸν ἀέρα, ποὺ χθὲς πλημμυροῦσαν τῶν λουλουδιῶν τ' ἀρώματα καὶ τῶν πουλιῶν τὰ κελαδήματα, ἀντηχοῦν σήμερα οἱ γογγυσμοὶ τῆς αἰώνιας τοῦ Πόνου Τραγῳδίας.

*

Ο σταυρὸς τοῦ μαρτυρίου εἶνε πολὺ βαρὺς γιὰ τοὺς ἀδύνατους ὄμοιους.

*

Αἱ ὑπέροχοι ψυχαὶ ἀρέσκονται νὰ συναντοῦν τὰ φτερουγίσματα τῶν ἀετῶν καὶ τῆς κατοικίες τῶν κεραυνῶν.

*

Λαοὶ ἔξησθενημένοι ἀπὸ τὸ χρόνο καὶ τὴν ψεύτικη ἀρετὴν συντριβῆτε γιὰ νὰ ξαναέλθετε εἰς τὴν Ζωὴν καὶ ν' ἀνθίση καὶ πάλι νέα ἀρετὴ ἀληθινή.

*

Απὸ τῆς καταστροφῆς τὸ ἄγριο μούγκρισμα γεννᾶται τῆς Δημιουργίας ἡ ἀρμονία.

*

Οταν ἡ ἀνάστασις νικᾷ, ὁ Νοῦς ἔξυπνᾶς καὶ ὁ ἀνθρωπος ἔξακολουθεῖ γενναῖος τὸν δρόμον του ἐπάνω εἰς τὰ ἐρείπια τῶν ἀληθειῶν ποὺ ἔγήρασαν.

*

Αναθεματίζω τῆς ἀνόητες προλήψεις, τῆς δεισιδαιμονίες, ποὺ

σᾶν ἀράχναι σφίγγουν τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου καὶ σκιάζουν τὴν καρδιά του.

*
Ο ἀνθρωπος βλέπει ἐμπρὸς μὲ τὸ κεφάλι περήφανα ὑψωμένο καὶ προχωρεῖ μὰ κάθε βῆμα του παρακολουθοῦν βαρειά, πυκνά, τὰ μαῦρα σύγγεφα τοῦ περασμένου.

*
Ἡ Ζωὴ — μιὰ μαύρη παροδικὴ σκιά, ἔνα σκληρὸ παιγνίδι, μία μανιωμένη θάλασσα ποῦ πρέπει νὰ διαβῇ ὁ ἀνθρωπος εἰς τὸ ταξεῖδι τοῦ πόνου.

*
Ο ἀνθρωπος — ἔνα σάπιο ξύλο μέσα στ' ἄγρια κύματα τῆς Ζωῆς.

*
Ο, τι θάνατον καλοῦμεν εἶνε ἡ αἰώνια Ζωὴ . . .

*
Ανθρωπε — κάθε μόριον τῆς ὕλης σου πρέπει νὰ ἔξαγνισθῇ εἰς ὅδύνας γιὰ νὰ φτερουγίσῃ ἐλεύθερα στὴν ἀρμονίαν τῆς ἀστείας ερυτης ἥλιοπηγῆς.

*
Ανθρωπε — μάθε ν' ἀπολαμψάνῃς τὸν Πόνον, ὅπως ἀπολαμβάνεις τὴν ἡδονήν· αὐτὴ εἶνε ἡ Φιλοσοφία τῆς Ζωῆς.

*
Ο ἀλυσσοδεμένος τῆς ἐπιστήμης βράχος εἶνε ὁ αἰθέριος Ναὸς ποῦ ἡ αἰωνιότης κυνοφορεῖ καὶ ἡ ἀθανασία στολίζει μὲ τὸν ὀλόχρυσο βωμό της.

*
Τὸ στερέωμα ψηλὰ εἶνε γεμάτο ἀπὸ Δυνάμεις, ποῦ λάμπουν μεταξύ των καὶ σιωποῦν διὰ τοὺς ἀνθρώπους· μὰ ὁ Στεναγμὸς τοῦ Πόνου εἶνε μεγαλείτερος ἀπὸ τὰς λαμπερὸς Δυνάμεις τῶν κόσμων, γιατὶ εἰμιτορεῖ νὰ τὰς ἀμαυρώσῃ καὶ αὐτάς.

[Ἀλεξάνδρεια, Μάιος 1911]

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ

ANIMULA BLANDULA

ΠΛΑΤΑΝΙ θεογένητο, στοιχειὸ ἀνεμοθρεμμέρο,
μὲ μιὰ ὀλοπράσινη ζωὴ στὰ σύννεφα ὑψωμένο,
συχνὰ ἡ ψυχὴ μου πίστεψε πῶς ἡταν ἀδελφή σου
καὶ εἶτε λιγότερο λούλουδο στὴ φίλα τὴ δική σου.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ